

MARIA STURDZA-CLOPOTARU

Născută la 7 august 1961, în localitatea Boldești, comuna Hărmănești, județul Iași. De la vârsta de șapte ani s-a mutat cu părinții în Brașov, iar din anul 2014 s-a mutat la București.

A lucrat ca funcționar public. În prezent este redactor la Revista „Lumea epigramei” București.

Este poetă, epigramistă, publicistă, pictoriță.

Primele texte literare au apărut sub numele Magda Pană, în Revista „Destine” București, nr.66 din 1996 (poezia „Am ales lumina”) și în Revista Asociațiunii Transilvane „ASTRA” Brașov, nr.4-5-6 din 1996 (poeziile „Lumina răbdării” și „Pe apele Shahasrarei”).

Volume publicate:

Debut editorial a fost în anul 2013 cu volumul de poezii „POARTA LIRICĂ”, apărut la Editura Destine, București. Totodată a debutat și cu expoziția de pictură în tehnica goașe. A urmat apoi volumul de poezii „AM ALES LUMINA”, la Editura Semne, București, 2017, iar în 2018 a publicat volumul de poezii în ediție bilingvă româno-chineză „NECTARUL FLORII DE AUR”, apărut la Brașov la LIBRIS Editorial. Această carte a fost prezentată la Târgul Internațional de Carte de la Beijing-China în august 2018.

În anul 2020 au apărut două volume de poezii pentru copii „DIANA ÎN ANOTIMPUL MIRĂRII” și „GEO – MICUL POLITIST” (*să circulăm civilizat - educație rutieră pentru preșcolari și școlari*), ambele la Editura Destine, București (grafica și desenele aparținând autoarei Maria Sturdza-Clopotaru).

În curs de apariție, de data aceasta cu proză scurtă pentru copii, are două volume: „ÎNGERII VĂZUȚI ȘI NEVĂZUȚI” și „PAȘII COPILĂRIEI” , ambele la Editura Semne, (grafica și desenele aparținând tot autoarei Maria Sturdza-Clopotaru).

Prezență în antologii:

-cu poezie: în MIȘCAREA MONDIALĂ PENTRU POEZIE, Ediție multilingvă, Antolog: Elena Armenescu, LIBRIS Editorial, Brașov, 2019; CARMEN, antolog: Rodica Elena Lupu, Editura Anamarol, București, 2019; CULEGĂTORUL DE PETALE, prefață: Dorel Vidrașcu. Editura Detectiv literar, 2019; POEȚI ȘI SCRITORI ROMÂNI ÎN REGAL EMINESCIAN, Editgraph, Buzău, edițiile 2017 și 2018; NOI AM SĂRBĂTORIT CENTENARUL MARII UNIRI 2018 antolog: Antoaneta Rădoi, AmandA Edit, București, 2018; SCRITORI ROMÂNI UNIȚI ÎN CUGET ȘI SIMȚIRI LA CENTENARUL MARII UNIRI, antolog: Eugenia Enescu Gavrilăscu Editgraph, Buzău, 2018; LACRIMI PENTRU NEMURIRE, Ro.cart, București, 2016; TOAMNA LA APOLLON, antolog: Anca Elena Călin, Ro.cart, București, 2016; INGINERI SCRITORI ȘI PUBLICIȘTI, Nicolae Vasile și Ioan Christu Ganea, Editura AGIR, București, 2018, poezie și pictură;

-cu epigrame: LITERATURA ROMÂNĂ VĂZUTĂ DE EPIGRAMIȘTI, antolog: George Zarafu, 2017; NATURA NU MINTE NICIODATĂ, Petre Gigea Gorun și Ștefan Manea, Sitech, Craiova, 2016; UN SECOL DE LA MAREA UNIRE, Any Drăgoianu și Dorel Lazăr, StudIS, Iași, 2018; UN INGINER ÎN LUMEA EPIGRAMEI, Viorel Martin, Editura AGIR, București, 2018.

-cu epigrame școlare: GHIOZDANUL CU SURPRIZE, antolog: George Zarafu, 2016; EPIGRAME EDUCATIVE, antolog: George Zarafu, UER, București, 2019.

-cu proză scurtă: HORA DOMNIȚELOR POVEȘTI DIN LIVADA COPILĂRIEI, antolog: Romanița Maria Ștențel, Editura RAWEXCOMS, București, 2019.

A avut colaborări la următoarele reviste:

DESTINE, București; CLIPE ALBASTRE, București; ASTRA, Brașov; GAZETA DE TRANSILVANIA, Supliment literar "Foaie pentru minte, inimă și literatură", Brașov; DEALUL MELCILOR, GALATHEEA, Brașov; MESAJ LITERAR, București; NOUĂ, Câmpina, Prahova; UNIVERS INGINERESC, supliment literar LITERAR ING și ING EPIGRAMA, AGIR București; APOLLON, Urziceni, Ialomița; BOGDANIA, Focșani, Vrancea; AMPRENTELE SUFLETULUI, Buzău; Fundația Română din Canada, Montreal, Buletin informativ – cultural; CONVORBIRI LITERAR-ARTISTICE, București; CONSTELAȚII DIAMANTINE, Craiova; VÂNĂTORUL ȘI PESCARUL, București (poezie umoristică); ANTIM, București; CRONOS, Brașov; CUGETUL, Craiova; LUMEA EPIGRAMEI, București; CETATEA CULTURALĂ, Cluj; INDEPENDENȚA ROMÂNĂ – Independența prin cultură, București.

Este membră a mai multor asociații culturale și cenacluri literare din București, Brașov și Canada.

Alte activități: participă la numeroase manifestări culturale: festivaluri, aniversări, comemorări, lansări de carte, cu recitaluri de poezie, epigrame și discursuri publice, cât și la activități educative în grădinițe și școli.

Are un blog personal de poezie: <https://poortalirica.blogspot.com>

Iată ce ne mărturisește la rubrica „**Despre mine**”: *“Poezia este o stare, asemenea fericirii. Este o manifestare a iubirii necondiționate. Este Dumnezeuire!*

Când vine pe aripile Grației Divine, intră prin poarta sufletului; vine spontan, nu te întreabă dacă ești pregătit de zbor. Dacă te găsește în predispoziția Graalului, revarsă în tine Puterea Cuvântului Viu - ziditor în lumină, inspirație, har, înțelepciune.

Lira și poetul, când sunt conectați la Sursă, cântă în octavele cele mai înalte, Simfonia Universului!" **MARIA STURDZA CLOPOTARU la lansarea volumului „POARTA LIRICĂ”, la Târgul de Carte Gaudeamus, București, 2013.**

Premii:

- LOCUL II, la Concursul național „Cititorul punctează poetul”, organizat de Revista „Destine”, ediția a VI-a, 1998, cu poezia „Clepsidra”;
- LOCUL I, la național „Cititorul punctează poetul”, organizat de Revista „Destine”, ediția a VIII-a, 2001, cu poezia „A mai căzut un înger”;
- premiul special pentru poezie „Leonida Lari”, la Concursul internațional de creație literară „Vis de toamnă”, ediția a IV-a, 2016, organizat de Societatea Culturală Apollon, cu un grupaj de poezii;
- premiul special pentru epigramă „V.G.Paleolog”, la Concursul de epigramă „Traian Demetrescu”, Craiova, 2015.
- numeroase diplome de excelență și de onoare, medalii și plachete aniversare.

Referințe critice:

Aureliu GOCI, Cezarina ADAMESCU, Ana DOBRE, Ion POPESCU-TOPOLOG, Lucian GRUIA, Vasile LARCO, Nicolae VASILE, I.C.ȘTEFAN, Geo Călugăru, Ionel MARIN, Nicușor CONSTANTINESCU și Viorel MARTIN.

Fragmente din cronicile literare:

ANA DOBRE:

„(...)Noul volum al Mariei Sturdza-Clopotaru, *Am ales lumina*, după debutul din 2013 cu *Poarta lirică*, se constituie în jurul simbolului luminii, prin frecvență și recurență, adevărat laitmotiv structurant și coagulant, întrucât presupune relația eului nu numai cu fizica realului, în *lumea noastră cea de toate zilele*, ci și cu metafizica ei.”

(...) Maria Sturdza-Clopotaru scrie o poezie conceptuală, a ideilor, fiind aproape indiferentă la descrițiile confesive care, în general, au clasicizat poezia femeilor, ducând-o în ceea ce, cu ușoară maliție, a fost considerată poezia feminină. Preocupările ei depășesc modul comun de a înțelege lirismul, depășind așa-numita poezie feminină, prin accesul la idee, poezia sa înscriindu-se pe orbita masculinității, a poeziei grave, preocupate de marile probleme existențiale.”

(...) Prima poezie, *Nectarul florii de aur*, titlu ales și pentru o microantologie bilingvă româno-chineză, este o ușă care se deschide pentru a ne introduce în acest imaginar artistic, având valoare unei arte poetice *sui-generis*. Poezia relevă preocuparea pentru dimensiunea spirituală a existenței, pentru spiritualitate. Maria Sturdza-Clopotaru a ales contemplarea spectacolului infinit evanescent al lumii și „*tăcerea neclintită a clipei*”. Ea găsește în taoism nu atât o religie, cât o

filosofie de viață, căci îi oferă o explicitare coerentă a lumii, o cale pentru a accede la sens, la adevăr, în toată relativitate lui și în ciuda acestui fapt.

(...)Poetul, care „cu sufletul scrie”, parte „din lumea duală”, care „se-avântă/ pe Calea Luminii cea Sfântă”, este un intermediar între Cer și Pământ, având un destin de creator, creația sa având statutul de *mimesis* al mării creații divine:

„...atinge mesajele-coduri/ ce-nmănunchează ideea/ și soarbe în taină/ fotoni de lumină octave culori/ alchimizând pe Pământ/ Adevăru-n Cuvânt”.

(...) Visul poetului este greu de cuprins. Visul poetei Maria Sturdza-Clopotaru este inteligibil, întrucât poezia îi poartă sufletul, visurile, aspirațiile. Maria Sturdza-Clopotaru visează la Cuvântul „sămânță vie stelară”, care să o reveleze, pentru ca prin această revelație să se integreze armoniei universale. Alegând lumina, poeta a ales frumusețea. Iar frumusețea va salva lumea...” **(Critic ANA DOBRE, publicat în Revista „Prosaeculum”, nr.3-4 din 2019, Focșani, Vrancea)**

LUCIAN GRUIA:

„ (...) Autoarea, autodidactă meritorie, se dovedește o profundă cunoscătoare a creștinismul esoteric și a doctrinelor indiene privind nemurirea sufletului, metempsihoza și teoria chakrelor.

În multe versuri întâlnim acea transparență luminoasă de care vorbește părintele Stăniloae, și pe care o denumesc *lumen*. În lumea divină, sufletul este nemuritor. Universul energetic este structurat pe anumite frecvențe, de către *Ierarhiile superioare*. Evoluția sufletului, emanație a luminii divine armonioase, constă în urcarea treptelor de frecvență până la cele mai înalte (subtile). Sacralitatea se manifestă ca iubire.

(...)Poeta își exprimă încrederea în a doua venire a lui Iisus când lumea veșnică a dreptății și credinței adevărate se va instaura definitiv pe Pământ: „*Metamorfoza prin pământ spre cer/ V-a triumfa în lupta cea finală,/ Cristosu-n toți învingător,/ V-a străluci prin Crucea lui Solară!// Petalele de trandafiri însuflețiți/ În ploaie de iubire vor cădea.../ Ne-om reîntoarce toți ACASĂ/ În Marea Veșnicie ce-o urma!*” („Buna vestire 1994”)

(...)Poeta lucidă este conștientă că toate au fost spuse. „*Știu, toate s-au spus înaintea mea,/ În imnuri, poeme au vibrat mereu,/ Da-n simfonia vieții ce mă inspira,/ Le-am reorganizat în felul meu.*” („Puntea de lumină”) Crezul ei artistic seamănă cu cel arghezian: „*Am sublimat, durerea dată/ Și suferința omului de rând,/ Și-am ridicat-o-n rang de artă/ Cu lira-n piept mereu vibrând// De când lumina-și face loc prin mine/ În pacea inimii mă regăsesc,/ Contemplu cupa grației divine/ Sorbindu-i elixirul reînnoiesc!*” („Ars poetica”). **(Critic, LUCIAN GRUIA, „Poarta lirică” în „Plăcerea lecturii”, volum de critică literară, Editura Beta, București, 2015)**

ION POPESCU TOPOLOG:

„Ei bine, e știut că poezia este – în primul rând – emoție, vibrație lirică, deci o trăire de suflet, și mă așteptam ca în volumul doamnei Maria Sturdza-Clopotaru să dau peste așa ceva, dar, iată, că domnia-sa se încumetă să ne convingă că

poezia poate fi și o trăire – de fapt, *cugetare* – înalt-abstractă și, ca atare, *emoția* devine una de tip cerebral: *"în ochiul furtunii ca și în al inimii ochi/poți să contempli tăcerea"* (...) *adică "Începutul fără de timp"* (...) *"eterice taine/ din osmoza Oceanului Cosmic"* (...) (*"Elixirul vieții"* –pag.13). Am început înadins textul legat pentru a sesiza – exact ce am spus – doamna Sturdza-Clopotaru ne cheamă spre sferele acelea, unde poezia – cum zicea Barbilian-Barbu - se întâlnește cu geometria, *adică* acolo unde spațiul-gândul – e luminat de lumina cunoașterii. Sigur, acolo e *„ceea ce e sus și ceea ce e jos”* sau ce e jos încearcă să ajungă la ceea ce e sus: *"(...) iar ceea ce e sus este la fel/ cu ceea ce e jos/ este matricea Unicului ce rezidă-n toate/ măreț și virtuos (...)"* (*"Spirala de lumină"*, pag.38). Ideea în sine – nu e nouă – Hermes Trismegistos – *adică "cel de trei ori mare"*, spusă la fel încă din epoca elenistică -, nouă este expresia poetică a autoarei noastre, foarte limpede în idei și-n construcția lingvistică pe calea aceasta a întrebărilor și a trăirilor tainice. Care – evident – se asumă în imaginea Unicului-Dumnezeu. Și tot așa în cele mai multe poeme din prima parte a volumului, intitulată *„Călătorind în lumină"*, citând ca remarcabile, poemele *„Spirala de lumină"* (pag.38), *„Și tu ești lumină"* (pag.21), *„Chenoză"* (pag.22-23) și altele. (**Prof.ION POPESCU TOPOLOG, „Am ales lumina”, în Revista Climate literare, 2020**)

VICTOR GH.STAN

"(...)să vedem ce ne transmite prin poezia de dragoste, în „Ispititoare gânduri”: (...) „dacă-i ultima iubire?/Cum s-o las să treacă?/ Cum?”, ori în „Măine poate nu vom fi”: „Nu-ți acoperi privirea,/ Chipul cu roșeață,/ Măine poate nu vom fi/ În această viață”; sau mult mai elevat, în metafore hermetice în poezia „Misterioasa Doamnă”: „Lasă-mă Doamnă, focul sacral/ să-l mistuim,/ în athanor/ oul hermetic/ să-l împlinim... /Și elixirul -/ floare de zeu/ înnaurită, fie pecetea/ lui Dumnezeu/ desăvârșită”, și nu în ultimul rând, cu multă finețe adaugă în poezia „Ecou”: „Numai întru spirit/ aş putea descrie.../ e atât de Lumină.../ și de... Veșnicie!” (**Victor Gh.Stan, Prefață la volumul „Poarta lirică”, pag.11-12,Ed.Destine**)

VASILE LARCO:

„ (...) Autoarea, pe parcursul volumului „Am ales lumina”, nu se referă la acel complex de radiații emise de corpuri incandescente care impresionează ochiul omenesc, ci face referire, ne prezintă într-un mod original, poetic: lumina gândului, a spiritului, lumina iubirii, Lumina Marelui Spirit Creator, lumina Luminii sau lumina fiecăruia dintre noi.

(...) Omului, în clipe de liniște sufletească, poate și de melancolie, îi vin în minte: întâmplări, mai mult sau mai puțin plăcute, amintiri din copilărie, din viața de familie etc. și care îi luminează existența de moment, să realizeze cine este și unde a ajuns, autoarea destăinuindu-se: „(...) ghizii mei spirituali/ de ranguri diferite/ ce îmi veghează Calea/ la școală pe Pământ/ ca-n trecerea lumească/ să nu uit cine sunt/ și am ales Lumina/ că din Lumină vin/ la fel ca frații mei/ sunt

un Copil Divin” („Ghizii spirituali”). Jules Verne spunea: (citez aproximativ) „*un lucru pe care și-l imaginează cineva astăzi, mâine poate fi realizat de un altul.*” (...) Maria Sturdza Clopotaru ne asigură, la sfârșitul cărții, că-și va revărsa și în viitor gândurile, sentimentele și trăirile către noi, cititorii: „(...) *conectat la/ Oceanul Iubirii/ mi-e sufletul/ ca un pom înflorit/ din el/ spre voi îmi revărs/ petale de flori/ în cuvinte*” („*Primăvara cuvintelor*”), iar mie mi-a fost dat să citesc această carte: *AM ALES LUMINA*, tocmai în *Săptămâna Mare*, când așteptam cu pioșenie Lumina cea Sfântă a Învierii Domnului Iisus Hristos. Nimic nu este întâmplător, după cum se dovedește. Felicitări autoarei, să-i fie calea vieții veșnic luminată! **(VASILE LARCO, Revista Plumb, nr.134 din mai 2018, Bacău)**

CEZARINA ADAMESCU:

„(...) O culme este și traseul ascensiunii lirice, reprezentată de acest volum de debut al autoarei, care uimește prin frumusețea versului, prin mister, prin stilul deja exersat în apariții periodice, printr-o acuratețe a rostirii demnă de marii poeți. Pentru poetă, *Poarta lirică* este „*Sacra Poartă*” a inițiaților în frumos, adevăr și bine. Totodată, este și Poarta strâmtă pe care trebuie să pătrundă creștinii în Împărăția Cerurilor, dacă s-au nevoit pentru asta și au fost găsiți vrednici. Ea este conștientă că posedă înlăuntrul său o lumină care, într-o zi se va revărsa în Marele Ocean Cosmic și atunci, devenită spirit, va putea fi oricând și oriunde. Este una din teoriile budhismului – dizolvarea în Marele Tot, în Nirvana. (...) „*Să ne bucurăm de Lumină!*” – este mesajul autoarei. Să conștientizăm că fără Lumină, viața noastră nu este posibilă. Lumina este prinosul pe care Dumnezeu ni-l dăruiește la naștere. Dar, pe lângă aceasta, mai există și lumina interioară, lumina din noi care trebuie să țâșnească la suprafață pentru ceilalți. Cine nu zămislește lumină este un om trist, nefericit.

Tocmai despre această lumină scrie poeta Maria Sturdza-Clopotaru. Momentul când lumina prinde contur în noi este momentul de grație divină. El poate fi vizibil în aură.

Versurile sunt limpezi, luminoase, pline de căldură, meditative, confesive și unele, puțin didactice; nu se întrevide în ele nici un fel de maliție, răutate, ironie. Dar, în același timp, nu se abat de la normele de conduită creștină.

(...) Secretul pe care ni-l dezvăluie poeta este că și-a unit în iubire, triada: trupul, mintea și inima, acordându-și viața la marea simfonie universală a sufletelor. (...) Autoarea are și o explicație: poți deveni propriul tău maestru dacă știi să-ți găsești lumina din tine. Pentru aceasta trebuie să-ți pregătești și să-ți purifici trupul pentru a primi botezul prin foc. Nu toți aspiranții pot deveni inițiați. „*Numai poetul are dezlegare / Prin pilde măiestrite să transpere / Acele sacre-nvățături solare / Păstrate ezoteric în mistere!*” (*Glasul Luminii*). Până la urmă, poeta recunoaște: „*Totul are un sens!*” (*Lumina răbdării*). Poeta afirmă că: „*liber poți transcende / Eternitatea cea sublimă*” – doar când vei cunoaște și realiza „*că ești scânteia cea divină*”.

(Critic CEZARINA ADAMESCU, Revista Clipe Albastre, nr.14-15 din 2018, București)

NICOLAE VASILE:

„Și eu am ales tot lumina!... Să vedem dacă amândoi am ales aceeași lumină! Dumnezeu trimite lumină asupra tuturor la fel, dar fiecare o primește și o trimite mai departe, după cum poate.

În primul capitol, *„Călătorind în lumină”*, iluminarea drumului autoarei vine de la *Spiritul Creator* (poezia *„Lumina Spiritului Creator”*, pag.14), căreia i se supune: *„atunci când/Dumnezeul interior/ îți vorbește/ pe înțelesul tău/asculta-L”*.

(...)Lumina Sa este blajină (poezia *„Lumina blajină”*, pag.17) și seamănă cu iubirea din privirile mamei. Lumina divină se împarte tuturor (poezia *„Luminez ca un far”*, pag.20, poezia *„Și tu ești lumină”*, pag.21) și, astfel, se formează diferite forme luminoase (poezia *„Sfera de lumină”*, pag.26, poezia *„Spirala de lumină”*, pag.38)(...) **(Prof.dr.NICOLAE VASILE, Revista Cronos, nr.5(40) din 2018, Brașov)**

IONEL MARIN:

„ (...) Împodobită cu razele luminii divine, poeta MARIA STURDZA CLOPOTARU din București ne-a dăruit al doilea său volum de poezii intitulat sugestiv *„Am ales lumina”*. „ (...) ea însăși este un „copil al luminii”. Poezia care îmbracă și dezbracă vremea cu roua viselor v-a făuri și menține flacăra umanității, a dragostei față de semeni și de darurile vieții”. „(...) Maria Sturdza Clopotaru scrie cu sufletul poeziei și conectată la „Oceanul Iubirii”, precum un pom înflorit ne dăruiește florile cuvintelor sfințite, producându-ne „bucuria reînvierii”, înmugurind razele luminii în eul nostru existențial”. **(IONEL MARIN, Revista Bogdania, nr.47-48 din 2018, Focșani, Vrancea)**

IOAN C.ȘTEFAN:

„ (...)Pentru sensibilitatea și delicatețea versurilor sale, dar și pentru îndrăzneala zborului spre lumină, am găsit și alte explicații: debutanta de acum, provine de pe meleagurile însozite și molcome ale lui Mihail Sadoveanu, dar s-a stabilit la Brașov, orașul de înalt patriotism al lui Andrei Mureșanu; iată de ce cultivă în versurile sale sentimente cuplate: romantism și elan modern, precum și altele dedicate lui Mihail Eminescu, Veronicăi Micle, Iuliei Hașdeu și eruditului ei tată – Bogdan Petriceicu Hașdeu.

(...)Astfel, autoarea deschide fereastra pentru zborul cuvintelor, marcat de acest debut reușit, convingându-ne de talentul său: *„Când ai fereastra tăcerii/ deschisă/ spre Adevărul Etern,/ soarele / își ține întotdeauna/ făgăduința / de a te scărda/ în lumina vieții.”* (*„Binecuvântarea luminii”*, pag.24). **(Prof.I.C.ȘTEFAN, „Poarta lirică” în Revista CURTEA DE ARGES, nr. 4(53) din 2015)**

GEO CĂLUGĂRU:

Posedând o *„Fereastră în inimă”*, din cadrul căreia privește și se raportează la semeni cu înțelegere și iubire, poeta Maria Sturdza-Clopotaru a primit *„Binecuvântarea luminii”* lui Dumnezeu, grație căreia i-a fost dat să simtă

„Măreția zborului”, pentru a se afla în preajma unui „Geniu sublim”, nimeni altul decât Eminescu, să simtă încărcătura de lumină, durere și speranță, cuprinsă în „Lacrima poetului” – este vorba de Adrian Păunescu, fostul meu coleg de clasă de la Colegiu „Carol I” din Craiova.

„Rugă la Tatăl ceresc”, o poezie emblematică și care confirmă un panseu al lui „Pitagora” – de pe coperta a IV-a a volumului „Poarta lirică”: „Lira și poetul se recunosc după o vibrație adâncă”. **(Geo Călugăru, la lansarea volumului „Poarta lirică” la Târgul de carte Gaudeamus, București, 2013)**

Nicușor CONSTANTINESCU: „ (...) Cu o poezie de factură filozofico-religioasă și uneori meditativo-contemplativă, Maria Sturdza Clopotaru nu poate fi încadrată într-un anume curent literar strict delimitat.

(..)Poezia Mariei Sturdza Clopotaru în general, și în mod deosebit, cea cuprinsă în volumul „Am ales lumina!” este de o originalitate aparte și se impune a fi citită cu atenție, pentru a-i desluși sensurile și a-i înțelege esența. Tema „Eului”, a introspecției, a cunoașterii de Sine apare ca predilectă în creația autoarei, chiar dacă este o căutare anevoioasă, este interesantă tocmai datorită necunoscutelor și misterelor ființei umane. De altfel, însăși autoarea, în poezia „Călătorind prin Sine” afirmă: „se spune că/ pe OMUL/ călătorind/ în Împărăția Descoperirii de Sine/ l-ar întâmpina/ inevitabilul „A fi sau a nu fi”/ aici ar vedea ceea ce este el/ și ar afla ceea ce nu este el/ când ar ajunge/ în Împărăția Cunoașterii de Sine/ ar ști că el este ceea ce este/ și că el este ceea ce nu este”(pag.18). **(Prof.NICUSOR CONSTANTINESCU, în Revista Constelații diamantine nr.3(103) din 2019)**

AURELIU GOCI:

„ (...) Maria Sturdza-Clopotaru scrie o poezie substanțială, cu efort de personalizare, mult diferită de contextul literar de astăzi, în care întâlnim prea multă poezie ocazională, prea evidentă inspirație dirijată spre momente, evenimente sau personalități concrete, portrete și decupaje biografice cu efect dulceag, neconcludent.

Autoarea caută subiecte și stări revelatorii care marchează ființa umană, „trestia gânditoare”, în raporturile ei cu spiritul divin. De altfel, rămâne o caracteristică a poezilor din Marele Nord, de la Eminescu, grupul bucovinean „Iconar” până la Nicolae Labiș o anumită religiozitate discretă, o credință aprofundată cu finețe, și nu o manifestare stridentă a sentimentelor divine. (...)Autoarea are întotdeauna de transmis un mesaj de conștiință pe care încearcă să-l înfrumusețeze printr-o exprimare esopică, sau parabolică mai elegantă, și, ca atare, textele acumulează o aglomerare de alegorii cu valoare conceptuală (autoarea le și marchează cu majusculă), precum în textul „Veghe”, o adevărată artă poetică a misterului în conexiune cu gândirea ocultă și ezoterismul. Prin asemenea texte, ca cel următor, autoarea se angajează în poezia revelațiilor ultime cu rezoluție sacerdotală: „(...) În clipa terestră,/ Ierarhiile înțelepciunii/ vor picura în Graal/ putere conștientă acțiunilor tale,/ Ca Fiu al Luminii,/ trăind neconținut/ în comuniune cu noi,/să poți respira Legea Întregului”!(...) Cu spiriul în uniune/ cu

Tatăl Ceresc,/ corpul cu Mama Pământescă/ și inima în armonie cu frații.../ Vei experimenta,/în splendoarea Grației Divine,/ desăvârșirea/ Marelui Mister!"
(Critic AURELIU GOCI, în Revista Luceafărul de dimineață, nr.5 din 2019, București)

VIOREL MARTIN

(...) Precum fulgerele lui Nikola Tesla în Univers, „*Spiritul Creator*” luminează și răsună prin mesajul hermetic al poeziei MARIEI STURDZA CLOPOTARU. Pentru că, aici și acum, trăim sacralitatea momentului schimbării este imperios necesar ca: „*Pământ și om deopotrivă/ Să-și schimbe lutul în lumină!*”. Mie mi-a ajuns direct la inimă!” **(VIOREL MARTIN, în Revista „Independența română”, nr.13 din 2016, București)**

Extrase din operă:

LUMINA SPIRITULUI CREATOR

ca într-o celulă
se oglindește în tine
holograma întregului
când sufletul
pregătit
în predispoziția Graalului
este străpuns
de Lumina
Marelui Spirit Creator
în tine răsună vocea
înșeptită
a Universului
atunci
Dumnezeul interior
îți vorbește
pe înțelesul tău
ascultă-L

COPACUL INTERIOR

în ceruri parcă văluresc
ființe de lumină
portaluri spiralate se deschid
iar norii cuantici se coboară
în duhurile astei primăveri
pe Mama Gheea s-o trezească
din letargia tristelor
tăceri

copacul meu interior
acum vibrează-n rezonanță
cu toate rădăcinile-nfrățite
iar cântecul se-alchimizează
cu elementele primare

și lacrima ruginii din trecut
devine elixirul viu
al operei solare

zvâcnește-n rădăcini
speranță
precum iubirea în
cel dintâi atom
și viața se trezește iar din viață
și se extinde în unde
și culori
din muguri de lumină
renasc flori

precum în iarbă licurici
vestesc reconectarea
cu mesageri divini
se vălurește zarea
când floarea vieții
se revarsă-n mine
mă-nalț prin fluturi
păsări și albine
e muzica divină
în cer și pe pământ
și notele-mi vibrează
în Cuvânt

NECTARUL FLORII DE AUR

cum nimeni nu mă poate face să gust
din frumusețea propriei mele ființe
am ales contemplarea
tăcerea neclintită a clipei

așa mi-am zărit pe jertfelnic în templu
sămânța divină tăinuită la originea firii
puterea ei mocnea într-o spirală vie de foc
dar a fost destul un impuls conștient de iubire
și misterioasele fire incandescente
s-au reconectat spontan la Oceanul Dintâi

atunci într-o alchimie sublimă
din lăcașul de taină al eternității din mine
floarea de aur
și-a deschis larg petalele sacre
sorbindu-i cu bucurie nectarul
am devenit una cu TAO

Profil realizat de VIOREL MARTIN – membru USR